Οὐδεμία ἀπόδειξις εἰσπράξεως εἶνε ἔγκυρος ἂν δὲν φέρει τὴν ὑπογραφὴν τοῦ διαχειριστοῦ καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς ἐφημερίδος

ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ

Διὰ τὴν πλήρη παρακολούθησιν τῶν ζητημάτων τῶν ἐπαρχιῶν ὀργανώσαμεν ἀρτιώτατον δίκτυον ἀνταποκριτῶν εἰς τὰς κυριωτέρας πόλεις

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΒΑΣΙΚΗ ΑΙΤΙΑ Η ΜΗΧΑΝΙΚΗ ΠΡΟΟΔΟΣ

ΜΙΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΔΙΑΛΕΞΙΣ ΤΟΥ ΚΑΓΙΩ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. (Ταχυδρομικῶς). Ὁ πρώην πρωθυπουργὸς τῆς Γαλλίας καὶ παγκοσμίου κύρους οἰκονομολόγος ὁ κ. Ἰωσὴφ Καγιὼ ἔδωσε προχθὲς ἐνταῦθα μίαν ἐξαιρετικοῦ ἐνδιαφέροντος διάλεξιν ἐπὶ τῆς μελέτης τῶν μέσων θεραπείας τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως.

Ἐν πρώτοις ὁ κ. Καγιὼ ἐσημείωσεν τὴν παρατηρουμένην αὔξησιν τῶν προϊόντων πάσης φύσεως. Ἐξ ἀντιθέτου ὡμίλησε περὶ τῆς ἀνικανότητος τῶν μεγάλων μαζῶν πρὸς κατανάλωσιν μεγαλειτέραν τῶν παραγομένων προϊόντων εἴτε βιομηχανικῶν.

—Εἶνε λυπηρὸν ἀλλ' ἀναμφισβήτητον, παρετήρησεν, ὅτι πολλαχοῦ ἀναγκάζονται νὰ καίουν τὸν σῖτον ὁ ὁποῖος δὲν εὑρίσκει ἀγοραστάς· ὅτι εἰς ἄλλα μέρη παράγουν τὸν ἀτμὸν τῶν μηχανῶν τοῦ σιδηροδρόμου χρησιμοποιοῦντες πρὸς τοῦτο σάκκους καφφέ, ἐνῷ χιλιάδες ἀσφαλῶς ἄλλων ἀνθρώπων στεροῦνται τῶν μέσων νὰ ἀγοράσουν τὰ προϊόντα αὐτὰ τὰ ὁποῖα καταστρέφονται κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον.

Ἀναζητῶν τὰς πιθανὰς ἀφορμὰς τοῦ ἀπιστεύτου αὐτοῦ παραδόξου ὁ ὁμιλητὴς δὲν ἐδίστασε νὰ τὸ ἀποδώσῃ εἰς τὴν πρόοδον τῆς μηχανικῆς ἥτις ἀποχαλινωθεῖσα κατὰ τὴν ἔκφρασίν του, ἰδίᾳ ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ παγκοσμίου πολέμου στερεῖ καθ' ἡμέραν καὶ περισσοτέρους ἀνθρώπους ἐργασίας.

Κατὰ συνέπειαν ὁ κ. Καγιὼ φρονεῖ ὅτι πρέπει νὰ γίνῃ συστηματικῶς ἡ πρὸς τοὺς βιομηχάνους σύστασις νὰ περιορίζουν τὴν παραγωγὴν ἐντὸς τῶν πραγματικῶν ἀναγκῶν τῆς καταναλώσεως, καὶ ὁ κ. Καγιὼ ἔκαμε τότε τὴν παρατήρησιν ὅτι ἐδῶ εὑρισκόμεθα πρὸ δύο ἀλληλοσυγκρουομένων ἀπόψεων.

— Ὁπωσδήποτε, προσέθεσεν, εἶνε ἀδύνατον παρὰ νὰ καταφύγωμεν πάντοτε πρὸς τὸ κεφάλαιον, διὰ νὰ τοῦ ζητήσωμεν τὰς ἀναγκαιούσας πιστώσις διὰ τὴν ἀνανέωσιν τοῦ μηχανικοῦ ὑλικοῦ καὶ τοῦτο δὲν σημαίνει ὅτι πρέπει νὰ τοῦ ζητήσωμεν τὴν συνδρομήν του κατὰ τρόπον κομμουνιστικὸν ἢ ἁπλῶς κομμουνίζοντα καὶ ὅτι ἄνευ τοῦ κομμουνισμοῦ δὲν μᾶς εἶνε δυνατὸν νὰ προβῶμεν εἰς νέαν οἰκονομικὰν ἀνασυγκρότησιν.

Ὁ ρήτωρ ἐξήγησε κατόπιν ὅτι ἡ προστασία τοῦ κέρδους εἶνε ἑπόμενον νὰ ἐπιφέρῃ ἐλάττωσιν τῆς ἀνεργίας.

Φρονεῖ ὅτι ἵνα τοῦτο ἀποβῇ ἀποτελεσματικὸν πρέπει νὰ ἐφαρμοσθῇ ὑπὸ ὡρισμένους ὅρους. Θεωρεῖ σφαλερὰν τὴν γνώμην ὅτι ἡ συγκέντρωσις τῶν παραγωγικῶν δυνάμεων εἰς μίαν μόνον εἶνε ἀρκετὴ νὰ ἐλαττώσῃ τὴν ἀνεργίαν.

Ἀσφαλῶς μερικοὶ θὰ νομίζουν ὅτι ἀπὸ τῆς στιγμῆς καθ' ἣν θὰ ὑπήγετο εἰς νέους κανονισμοὺς ἡ παραγωγὴ θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἐλαττωθοῦν αἱ ὧραι τῆς ἐργασίας καὶ κατὰ συνέπειαν νὰ χρειασθοῦν περισσότεραι ἐργατικαὶ χεῖρες. Ἀλλ' ἡ ἐλάττωσις αὐτὴ τῶν ἐργασίμων ὡρῶν δὲν θὰ ἐσήμαινε τίποτε ἂν τὰ ἡμερομίσθια ὑποστοῦν μείωσιν καὶ χωρὶς νὰ κρατηθοῦν εἰς τὸ αὐτὸ ἐπίπεδον. Δὲν νομίζει ὅτι εἶνε κατορθωτὸν νὰ προστεθοῦν νέαι ἐργατικαὶ χεῖρες χωρὶς νὰ περικόψουν τὰς ἀποδοχὰς τῶν ἤδη ἐργαζομένων, παρὰ εἰς χρονικὸν διάστημα πολὺ ἀνώτερον τῆς ἐποχῆς μας.

Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ γίνῃ εἶνε ὅπως ὁ ἐργάτης τῆς μεγάλης βιομηχανίας ἀπολαμβάνει ἕνα καλὸν ἡμερομίσθιον καὶ νὰ διαθέτῃ ὥρας ἐργασίας ὅπως ἀφιεροῦται εἰς τὴν καλλιτέρευσιν τῆς ποιότητος τῶν προϊόντων. Ἐνσυμπεράσματι ἀποφαίνεται ὅτι ἡ ἄνεργος μερὶς τῶν ἐργατικῶν χωρῶν πρέπει νὰ ἀπορροφηθῇ ὀλίγον κατ' ὀλίγον ὑπὸ τῆς μεγάλης βιομηχανίας κατὰ τρόπον ὥστε νὰ μὴν ἐμποδίσῃ τὴν τεχνικὴν πρόοδον.

Τελευτῶν, ὁ κ. Καγιώ, κατέληξεν ὅτι ὅλαι αὐταὶ αἱ θεωρίαι του ὡς καὶ πᾶσαι αἱ ἄλλαι αἱ σχετικαὶ πρὸς τὸ ζήτημα τῆς καταπολεμήσεως τῆς ἀνεργίας δὲν ἔχουν ἐν τῇ ἐφαρμογῇ καμμίαν πρακτικὴν σημασίαν ἄνευ τῆς συνδρομῆς τοῦ κοινοῦ τὸ ὁποῖον ὄχι μόνον πρέπει νὰ ἀποφασίσῃ νὰ θέσῃ ὑπὸ δίωξιν τὸν παρασιτισμὸν εἰς τὰς βιομηχανίας ἀλλὰ καὶ νὰ ἀποφεύγῃ ἀμειλίκτως τὰ προϊόντα ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα κατασκουάζωνται εἰς κατωτέρας ποιότητας μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ δύνανται νὰ στοιχίζουν ὀλιγώτερον χρησιμοποιοῦντα πρὸς τοῦτο ὀλιγωτέρους ἐργάτας.

Τοῦτο μάλιστα καὶ δι' ἕνα ἄλλον λόγον ἐνδιαφέροντα ἀμέσως τὸ κοινὸν τῶν καταναλωτῶν, διότι δὲν ἐξυπηρετεῖται ποτὲ πλήρως τὸ κοινὸν ἀπὸ τὰ κατωτέρας ποιότητος προϊόντα.

Η ΥΨΩΣΙΣ ΤΟΥ ΤΙΜΑΡΙΘΜΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ. Κατ' ἀνακοίνωσιν τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἀνωτάτου Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου, ὁ τιμάριθμος χονδρικῆς πωλήσεως τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου, ἀνῆλθεν εἰς 996 ἔναντι 994 τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου. Ἡ παρατηρηθεῖσα ὕψωσις τοῦ τιμαρίθμου προεκλήθη ἀπὸ τὴν αὔξησιν τῶν τιμῶν τῆς σταφίδος, γεωμήλων, ἀραβοσίτου καὶ κριθῆς.

ΠΛΗΜΜΥΡΑΙ ΕΙΣ ΤΟΥΡΚΙΑΝ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ. Τηλεγραφοῦν ἐξ Ἀνδριανουπόλεως ὅτι ὁ Ἕβρος πλημυρίσας καθὼς καὶ ἄλλοι ποταμοὶ ἐπροξένησαν μεγάλας καταστροφάς. Χιλιάδες οἰκίαι παρεσύρθησαν ὑπὸ τῶν ὑδάτων. Ἡ κατὰ μῆκος τῆς Βουλγαρικῆς καὶ Ἑλληνικῆς μεθορίου περιοχὴ παρεσύρθη ὑπὸ τῶν ὑδάτων. Αἱ σιδηροδρομικαὶ γραμμαὶ εἶναι ἀδιάβατοι.

Καπνοπωλεῖον Ν. Ἀναγνωστοπούλου ὁδὸς Ἁγίου Ἀνδρέου παραπλεύρως εἰσόδου Μάζεστικ. Σιγαρέττα ὅλων ὧν καπνοβιομηχανιῶν.Ποῦρα ἀρώματα Γαλλικὰ εἰς χῦμα. Ξένα περιοδικὰ καὶ ἐφημερίδες.

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΤΑΙΝΙΑΙ ΜΕΣΑ ΣΤΗ ΖΟΥΓΚΛΑ

ΑΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΚΑΙ ΟΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΕΝΟΣ ΖΕΥΓΟΥΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΩΝ

ΔΙΕΤΗΣ ΠΑΡΑΜΟΝΗ ΕΝ ΜΕΣΩ ΘΗΡΙΩΝ & ΑΝΘΡΩΠΟΦΑΓΩΝ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. Ἰανουάριος. Ὅταν πρὸ διετίας τὸ ζεῦγος Ζόνσονς ἔφυγε διὰ τὴν Ἀφρικανικὴν ζοῦγκλαν, ὅλοι ἡμεῖς οἱ ἄλλοι ποὺ δὲν κυνηγᾶμε τὰς περιπετείας καὶ δὲν εἴμαστε ὀπαδοὶ τοῦ δόγματος τοῦ «ζῆν ἐπικινδύνως», ἐγελάσαμε μὲ τὴν λόξαν αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων. Καὶ ὅσοι δὲν ἐγέλασαν, ὅσοι ἦσαν γνωστοὶ τοῦ ζεύγους ἢ συγγενεῖς ἔσπευσαν νὰ τοὺς κατατάξουν μεταξὺ τῶν ὑπηκόων τοῦ Πλούτωνος, πιστεύοντες ὅτι τὸ ἀποχαιρετιστήριον φίλημα τοῦ ζεύγους κατὰ τὴν ἀναχώρησίν του ἦτο ὁ τελευταῖος ἀσπασμός; Κανεὶς μας δὲν ἐπίστευεν, ὅτι οἱ Τζόνσον θὰ ἐπέστρεφαν εἰς τὴν Ν. Ὑόρκην σῶοι, πολὺ δὲ περισσότερον ὅτι θὰ ἔφερον εἰς πέρας τὸ ἔργον των. Καὶ οἱ ἀπαισιόδοξοι ὅταν εἶδον νὰ ἀργῇ ἡ λῆψις εἰδήσεων τοῦ ζεύγους τῶν τολμηρῶν, ἐπίστευσαν, ὅτι ἐδικαιώθησαν εἰς τὰς προβλέψεις των.

Δυστυχῶς ὅμως δι' αὐτοὺς καὶ εὐτυχῶς διὰ τοὺς τολμηροὺς ἐρευνητάς, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐπιστήμην οἱ Τζόνσον οὐδὲν ἔπαθον κατὰ τὴν διετῆ παραμονήν των εἰς τὴν ζοῦγκλαν. Εἶχαν βέβαια περιπετείας πολλάς, πλείστας.

Ἀλλὰ τώρα ἐπανελθόντες εἰς τὴν Ἀμερικὴν γελοῦν διηγούμεναι αὐτὰς κατὰ τρόπους μὲ τοὺς ὁποίους κατώρθωναν νὰ ξευφεύγουν κάθε τόσον ἀπὸ διοφόρους δυσκόλους περιστάσεις. Καὶ ἐννοεῖ καλὰ ὁ καθεὶς τί σημαίνει «δυσκόλους περιστάσεις» εἰς τὴν ζοῦγκλαν ἔστω καὶ ἂν δὲν ἔχει ἰδίαν ἀντίληψιν περὶ τούτου.

Ἐκεῖ, λέγει ὁ κ. Τζόνσον, ὁ κίνδυνος εἶναι πάντοτε ἐπάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι σας. Ποτὲ δὲν ἠμπορεῖτε νὰ εἶσθε βέβαιος, ὅταν ξεκινᾶτε καὶ πᾶτε κάπου, ἔστω καὶ εἰς 50 βημάτων ἀπόστασιν ὅτι θὰ φθάσετε ἐκεῖ ποὺ θέλετε, ἢ ὅτι θὰ γυρίσετε πίσω στὴν κατασκήνωσί σας. Εἶναι τόσος οἱ κίνδυνοι ποὺ σᾶς περικυκλώνουν καὶ αἱ γενικαὶ συνθῆκαι εἶνε φύσεως τοιαύτης ὥστε νὰ καθίσταται προβληματικὴ ἡ διέξοδος καὶ ἡ ἀντιμετώπισις τῶν κινδύνων αὐτῶν. Θηρία ἄγρια καὶ σαρκοβόρα, φυλαὶ ἀγρίων, ἐνίοτε καὶ ἀνθρωποφάγων, κάθε τόσον ἠμποροῦν νὰ εὑρεθοῦν μπροστά σας, Καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις αὐτὰς πρέπει νὰ λειτουργοῦν εἰς τὸν ὕψιστον βαθμὸν ὅλαι αἱ ἰδιότητες ἑνὸς καλοῦ ἐξερευνητοῦ : ἡ φρόνησις, τὸ θάρρος, ἡ πονηρία.

Ἄλλως τε ἡ ἀποστολὴ τῶν ὁλόκληρος εἶναι χαμένη. Πρὸ παντὸς χρειάζεται εἰς τὰς περιστάσεις αὐτὰς ἀπόλυτος ψυχραιμία. Σπουδαιότερον δὲ ρόλον παίζει καὶ ὁ τρόπος τῆς ὀργανώσεως τῆς ἀποστολῆς. Αὐτοῦ δὲ ἀκριβῶς ἔγκειται τὸ μυστικὸν τῆς ἐπιτυχίας της 70 τοῖς ἑκατόν, ἂν ὄχι περισσότερον.

Εἰδικῶς ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἔργον τῆς ἀποστολῆς μου συνεχίζει ὁ Τζόνσον εἰς τὴν ζοῦγκλαν τῆς Βρεττανικῆς ἀνατολικῆς Ἀφρικῆς ἐστέφθη ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας, Κατώρθωσα νὰ φωτογραφήσω σκηνὰς ἐξαιρετικοῦ ἐνδιαφέροντος, ἀπὸ τὴν ζωὴν τῆς ζούγκλας, αἱ ὁποῖαι θὰ εἶναι σχεδὸν αἱ μόναι ποὺ ἐγυρίσθησαν ἐκ τοῦ φυσικοῦ. Ἡ ταινία αὐτὴ θὰ δοθῇ πρὸς ἐκμετάλλευσιν εἰς κινηματογραφικὴν ἑταιρεῖαν, θὰ εἶναι δὲ εἰς τὸ εἶδος της ἄνευ προηγουμένου.

Διὰ νὰ γίνῃ δὲ ἡ ἐργασία αὐτὴ ἐχρειάσθη νὰ παραμείνωμεν εἰς τὴν ζοῦγκλαν ἐπὶ δύο συνεχῆ ἔτη, ἀπειλούμενοι διαρκῶς ὑπὸ πλείστων κινδύνων.

Σημειωτέον ὅτι οἱ Τζόνσον συνέλαβον καὶ ἐξημέρωσαν πλῆθος ἀγρίων θηρίων τὰ ὁποῖα ἔχουν μεταφέρει ἐνταῦθα μὲ εἰδικὰ ἀεροπλάνα καὶ ὑδροπλάνα.

Ἔτσι εἰς τὴν γνωστὴν οἰκογένειαν τῶν κυνηγῶν ἀγρίων θηρίων Χάνκεμπεκ τοῦ Ἀμβούργου καὶ τοὺς ἐξερευνητὰς Στόμπολργκ καὶ Μίτελχάοτσερ προσετέθη ἕνα ζεῦγος Ἀμερικανῶν, τὸ ζεῦγος Τζόνσον.

ΜΙΑ ΑΠΙΘΑΝΟΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΠΕΡΙ ΑΝΤΑΛΛΑΓΗΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ ΜΕ....ΤΗΝ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΝ

Ἡ «Ἐφημερὶς τῆς Κολωνίας» ἐδημοσίευσε μακρὸν ἄρθρον ἐπὶ τῆς ναυτικῆς θέσεως τῆς Γαλλίας, Ἀγγλίας καὶ Ἰταλίας εἰς τὴν Μεσόγειον.

Ὁ ἀρθρογράφος λέγει ὅτι εἰς τὰς διεξαχθείσας ἤδη Ἰταλογαλλικὰς συζητήσεις δὲν ἐτέθη ἀκόμη τὸ ζήτημα τῶν ναυτικῶν δυνάμεων. Τὸ 1932 ἡ Ἰταλία ἀπεφάσισε νὰ κατασκευάσῃ δύο θωρηκτὰ τύπου «Γιουτλάνδης«.

Ἐπιστεύθη ὅτι ἡ Ἰταλία ἐξήγγειλε τὴν κατασκευήν των ἵνα μεταχειρισθῇ ὡς ἐπιχείρημα τὴν ἐγκατάλειψιν τῆς ναυπηγήσεως τῶν πλοίων τούτων ὡς ἀντάλλαγμα κατὰ τὰς διαπραγματεύσεις μὲ τὴν Γαλλίαν. Τὸ πρᾶγμα ὅμως δὲν ἔχει οὕτω. Τὰ πλοῖα κατασκευάζονται μὲ τὴν αἰτιολογίαν, ὅτι ἡ Ἰταλία δὲν εἶνε μόνον Μεσογειακὴ Δύναμις, ἀλλ' ὅτι θέλει νὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ δράσῃ ἐν ἀνάγκῃ καὶ εἰς ἄλλας θαλάσσας.

Συμφώνως πρὸς πληροφορίας Ἰταλικῶν φύλλων, ἡ Ἰταλία δὲν θὰ ἀρκεσθῇ τοῦ λοιποῦ εἰς τὴν χωρητικότητα τῶν 175.000 τόννων, ἡ ὁποία τῆς ἀνεγνωρίσθη κατὰ τὰς ναυτικὰς συμφωνίας τῆς Βάσιγκτων. Ἐὰν τοῦτο πραγματοποιηθῇ, τότε ἡ Ἰταλία θὰ πρέπῃ νὰ ἀποδυθῇ εἰς ἐξοπλιστικὸν ἀνταγωνισμὸν μέχρις ἐσχάτων, ἄλλως θὰ ἐξακολουθῇ νὰ εἶνε εἰς θέσιν ὑποδιεστέραν τῆς Γαλλίας ναυτικῶς. Τὸ πρᾶγμα οὐδόλως θὰ διέφερε καὶ ἂν ἀκόμη ἡ Γαλλία θὰ ἠδύνατο νὰ χρησιμοποιήσῃ ἐναντίον τῆς Ἰταλίας τὸν στόλον της τοῦ Ἀτλαντικοῦ, ἐὰν μάλιστα κατασκευασθῇ ἡ διῶρυξ τῆς Βισκάγιας.

Πλὴν τῆς Γαλλίας ὅμως, κατὰ τὸν ἀρθρογράφον, ἀνησυχεῖ καὶ ἡ Ἀγγλία. Εἰς μάτην οἱ ἐν Ἰταλίᾳ θέλουν νὰ αὐταπατῶνται λέγοντες, ὅτι αἱ μεταβολαὶ εἰς τὰς ὁποίας προβαίνει ἡ Ἰταλία ἐν τῇ Μεσογείῳ, στρέφονται ἐναντίον τοῦ Γερμανικοῦ κινδύνου καὶ τοῦ ἐκ Ρωσσίας τοιούτου. Ἡ Ἀγγλία ἔχει σήμερον πρὸ ὀφθαλμῶν τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ Ἰταλικοῦ στόλου εἰς τὰς θαλάσσας ἐκείνας αἵτινες φέρουν πρὸς τὴν Μοσσούλην καὶ τὰς ἀνατολικὰς Ἰνδίας. Ἡ Ἀγγλία δὲν αἰσθάνεται πλέον ἑαυτὴν ἀρκετὰ ἀσφαλῆ ἐν Μάλτᾳ. Ὡς ἐκ τούτου ἔλαβε μέτρα ἐναντίον τοῦ Ἰταλικοῦ ἐθνικισμοῦ εἰς τὴν νῆσον.

Προχωρῶν ὁ ἀρθρογράφος ὁμιλεῖ περὶ τοῦ σχεδίου τὸ ὁποῖον διετύπωσεν ὁ λόρδος Στράμπολτζ(;)ὅπως ἀνταλλαγῇ τὸ Γιβραλτὰρ μὲ τὴν Σέτταν, ἀνταλλαγὴν τὴν ὁποίαν βεβαιοῖ ὅτι θὰ δεχθῇ ἡ Ἱσπανία.

Ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου μελετᾶται παρομοία ἀνταλλαγὴ καὶ εἰς τὴν ἀνατολικὴν Μεσόγειον. Ἡ Κύπρος τῆς ὁποίας οἱ κάτοικοι ἀνέχονται ὑπὸ τὸ κράτος τῆς βίας τὴν Ἀγγλικὴν κατοχήν, θὰ ἀνταλλαγῇ μὲ τὴν Κεφαλληνίαν (!) τὴν μεγαλυτέραν νῆσον τοῦ Ἰονίου ἥτις ἔχει τὸν θαυμάσιον φυσικὸν λιμένα τοῦ Ἀργοστολίου, προστατευόμενον ἐναντίον τῶν βορείων ἀνέμων. Εἰς τὸν λιμένα τοῦτον θὰ ἠδύνατο νὰ εἰσέλθῃ ἀνέτως καὶ νὰ παραμείνῃ ὁλόκληρος ὁ Ἀγγλικὸς στόλος τῆς Μεσογείου.

Ἐν τῷ μεταξὺ τὸ κέντρον τῆς θέσεως τῆς Ἀγγλίας εἰς τὴν Μεσόγειον, θ' ἀπετέλη ἡ Χάϊφα. Ὁ λιμὴν οὗτος ἔχει ἤδη εὐρυνθῇ καὶ ἐφοδιασθῇ μὲ τὰς νεωτέρας ἐγκαταστάσεις. Ἡ Μάλτα καὶ τὸ Ἀργοστόλιον θὰ ἀπετέλουν δύο προκεχωρημένα φυλάκια. Ἡ Μάλτα θὰ ἐκάλυπτε τὴν εἴσοδον εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Μεσόγειον, θὰ ἠδύνατο νὰ διακόψῃ τὰς συγκοινωνίας μεταξὺ Ἰταλίας καὶ Λιβύης. Περισσότερον ὅμως θὰ ἐπίεζε τὴν Ἰταλίαν τὸ Ἀργοστόλιον. Εὑρίσκεται πλησίον τῆς εἰσόδου εἰς τὴν Ἀδριατικὴν καὶ ἀποτελεῖ ἀντίρροπον τοῦ Τάραντος, ὅστις ἀπέβη σήμερον ὁ μεγαλύτερος πολεμικὸς λιμὴν τῆς Ἰταλίας. Τὸ Ἀργοστόλιον φράσσει τὴν ὁδὸν μεταξὺ Τάραντος καὶ Ἀφρικῆς.

THE MOND NICKEL COMPANY LIMITED
MAPLE BRAND
REGISTERED TRADE MARK.

ΕΓΓΛΕΖΙΚΗ ΚΑΘΑΡΙΑ ΓΑΛΑΖΟΠΕΤΡΑ
ΕΓΓΥΗΜΕΝΗ 98)100 ο)ο

Ἀπεδείχθη τ' ἀλάθευτο φάρμακο ποὺ προλαβαίνει καὶ γιατρεύει τὸν περονόσπορο καὶ κάθε φυτικὴ ἀρρώστια. Ραντίζοντες κανονικὰ μὲ τέτοιο Χαλκὸ ξασφαλίζετε ἄφθονους γεροὺς καρποὺς στὸ κτῆμα σας καὶ ξεγερεύετε τὰ κλήματα. Ὅποιος δοκίμασε αὐτὴ τὴν μάρκα ποτὲ δὲν τὴν ἀλλάζει.

Γενικὸς ἀντιπρόσ. στὴν Ἑλλάδα
Ι. Δ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΗΣ Α. Ε.
Τηλ. διευθ. : «Γιανδεχάρ»
ΠΑΤΡΑΣ
Ἀριθ. Τηλεφ. 6—92

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΕΣ ΩΡΕΣ

Ο ΜΕΘΥΣΤΑΚΑΣ

ΚΩΣΤΑ ΦΩΤΕΙΝΟΥ

Ἄνοιξε ἡ πόρτα καὶ μπῆκε πάλι μέσα τρεκλίζοντας χωρὶς νὰ κυττάζῃ κανένα προχώρησεν ὡς τὸ τραπέζι του μουγκρίζοντας :

—Ἐγὼ ποὺ λές, κυρ-Σταῦρο, ξεχάρθη... χμ... τί σὲ νοιάζῃ σένα... Πληρώνω:... Πληρώνω... Δὲ σὲ ζημιώνω... Ἔχω τὸ λόγο μου ἐγὼ ποὺ δὲν πάω σ' ἄλλη ταβέρνα... Καὶ στὸ λέω... Βγάνε με ὅσο θέλεις ἐσὺ ὄξω, ἐγὼ θὰ ξανάρχουμαι... Ἔχω τὸ λόγο μου καὶ πίνω...

Κάθισε σ' ἕνα ἀπὸ τὰ ξύλινα τραπέζια τῆς ταβέρνας κι' ὅλο μουρμούριζε. Τὰ εἶχε βαλμένα μὲ τὸν κυρ-Σταῦρο τὸ κάπελα, γιατὶ λίγο προτήτερα τὸν ἔβγαλε ὄξω ἀπὸ τὴν ταβέρνα.

Τὸν ξέραμε ὅλοι ὅσοι συχνάζαμε 'κεῖ μέσα. Ἦταν ὁ Σπῦρος ὁ Μπλαβός, ποὺ δούλευε στὰ βαγονάκια τοῦ Τελωνείου. Πῶς κατάντησε ἔτσι κανένας μας δὲν μπόργε νὰ δώκῃ καμμιὰ ἐξήγηση. Δουλευτάρης καὶ προκομένος ἤτανε ὡς τώρα στερνά. Μὰ δὲν πᾶνε τρεῖς μῆνες π' ἄρχισε νὰ συχνάζῃ στὴ ταβέρνα καὶ νὰ μπεκροπίνῃ. Συμβουλὲς ἕνα σωρό :

—Ρὲ Σπῦρο, ἔλα στὰ καλάσου. Ἐσὺ ποὺ ἤσουν ἔτσι, ἔτσι, ἔτσι... Μὰ τίποτα. Ἐκεῖνος τὸ βιολί του. Ξεμέθυστος ἄκουγε τὶς συμβουλὲς μὲ σκυφτὸ κεφάλι κι' ἀμίλητος. Μιὰ φορὰ κάποιος φίλος του τὸν ρώτησε :

—Ρὲ Σπῦρο, ἀδερφέ μου, τί ἔχεις;... Εἶσαι ἀλλοιώτικος ἄνθρωπος τώρα... Τί ἔπαθες;...

Ἀπόφευγε νὰ τ' ἀπαντήσῃ μὰ σὰν ὁ ἄλλος τὸν ἔσφιξε, ἔβαλε τὰ κλάμματα μουρμουρίζοντας :

—Ἄσεμε, ρὲ φίλε, ἄσεμε... Τί μοῦ γίνεται δὲν ξέρω... Ἄχ...

Κι' ἔφυγε βιαστικός. Ἦταν βράδυ τότε καὶ τράβηξε γιὰ τὴν ταβέρνα.

Καθόταν τώρα ἐκεῖ παράμερα, μὲ τὸ βλέμμα του καρφωμένο στὸ πάτο τοῦ ποτηριοῦ του.

Κείνη τὴ στιγμὴ ἄνοιξεν ἡ πόρτα καὶ μπῆκε ἡ Τζιέλα, ἡ Ἰταλίδα μιὰ ψιλή, μελαχροινὴ κοπέλλα. Ἐρχόντανε κι' αὐτὴ κάθε βράδυ κι' ἀφοῦ τράβαγε μερικὰ ποτήρια καὶ κάπνιζε δυὸ-τρία τσιγάρα, ἔπαιρνε τὴ κιθάρα τῆς ταβέρνας κι' ἀκομπανιάριζε, τραγουδῶντας μὲ τὴν ὤμορφη φωνή της. Τὶς ὧρες κεῖνες τὸ πρόσωπό της ἔπαιρνε μιὰ τέτοια γλύκα κι' ὠμορφιὰ ποὺ γοήτευε.

Ἔκατσε σὲ μιὰν ἄκρη ρίχνοντας τὸ κεφάλι στὶς παλάμες της κι' ὁ κάπελλας ὁ κυρ-Σταῦρος τῆς πῆγε τὸ συνηθισμένο κρασί της.

Ἔμεινε σκεφτικὴ λίγα λεπτά, ἔπειτα νευρικὰ γιόμισε τὸ ποτήρι της κρασὶ καὶ τὸ ρούφηξε μονοιμιᾶς. Αὐτὸ γίνηκε δυὸ φορὲς ἀκόμα κι' ὅταν ἤπιε καὶ τὸ τέτρατο, σηκώθηκε ἀπότομα καὶ τράβηξε γιὰ νὰ φύγῃ. Περνῶντας μπροστὰ ἀπὸ τὸν ταβερνιάρη τοῦ φώναξε βραχνά:

—Ἕνα τσιγάρο, μπαρμπα-Σταῦρο....

Τὸ πῆρε, τ' ἄναψε καὶ τράβηξε γιὰ τὴ πόρτα.

Τότε γίνηκε κάτι ποὺ δὲν τὸ περίμενε κανένας. Ὁ Σπῦρος, π' ἀπ' τὴν ὥρα ποὺ μπῆκε ἡ Τζιέλα εἶχε βουβαθῇ καὶ τὴν κύτταζε, ἔβαλε τὶς φωνές :

—Τζιέλα... Τζιέλα... Στάσου, Τζιέλα...

Κείνη στάθηκε στὴν πόρτα κι' ὁ Σπῦρος τρεκλίζοντας πῆγε κοντά της. Σὰν τὴ κοντοζύγωσε τὸν ρώτησε :

—Τί θές, ρὲ Σπῦρο;...

Κεῖνος τὴν κύτταζε ἴσια βαθειὰ στὰ μάτια καὶ τῆς ψιθύρισε :

—Τζιέλα, τί ἔχεις, γιατί δὲν τραγουδᾶς, ἀπόψε;

Γύρισε τὸ κεφάλι της ἀλλοῦ, τράβηξε δυὸ φορὲς τὸ τσιγάρο της κι' ἐνῷ ἔκανε νὰ φύγῃ τ' ἀπάντησε :

—Δὲν ἔχω κέφι, βλάμη...

Τὴν ἅρπαξε ἀπὸ τὸ χέρι κι' ἔβαλε τὰ γέλοια :

—Χα,..χα...χα... Ἄκου τί λέει, δὲν ἔχει κέφι... χαχάάά... Τί λὲς ρὲ κορίτσι μου, ἀστειεύεσαι;... Κέφι; Ἔλα νὰ κάτσουμε ἀντάμα στὸ τραπέζι μου καὶ θὰ δῇς τί θὰ γίνῃ...

Τὴν τράβηξε πρὸς τὰ μέσα φωνάζοντας :

—Δὲν ἔχει κέφι λέει... κυρ-Σταῦρο, χαζέ, δὲν ἀκούς;... Φέρτο, ἄσε τὸ κέφι νὰ κυλίσῃ κατὰ δῶθε... Ἔλα δῶ ρὲ κοπέλλα μου... Κάτσε... Ἄϊντε γιά σου, κι' ἄσε τὶς στεναχώριες γιὰ τὴν ἡμέρα...

Καὶ ὅλο χασκογελῶντας καὶ μουρμουρίζοντας τράβηξε τὴ Τζιέλα ὡς τὸ τραπέζι του, τὴν ἔβαλε νὰ κάτσῃ καὶ μ' ἀνείπωτη χαρὰ σούρθηκε ὡς τὸν τοῖχο ποὺ κρεμόταν ἡ κιθάρα, τὴν ξεκρέμασε προσπαθόντας νὰ μιμηθῇ τὶς φωνές της :

—Τζίνν... Τζίμμ...

Τὴν ἔβαλε στὰ χέρια τῆς Τζιέλας καὶ βλέπωντας πῶς ὁ κυρ-Σταῦρος δὲν ἔφερε κρασὶ ἔβαλε τὶς φωνές :

—Ρὲ ταβερνιάρη, δὲν ἀκοῦς... Κουφάθηκες κακόμοιρε; Κρασὶ εἶπα τ' ἀκοῦς;... Κρασί...

Ἔκατσε πλάϊ ἀπὸ τὴν Τζιέλα, κολλητά της, καὶ σὰν ὁ κυρ-Σταῦρος ἔφερε τὸ κρασὶ γιόμισε τὰ ποτήρια τους κι' ἤπιαν ἀπανωτὰ τὄνα κοντὰ στἄλλο.

Ἡ Τζιέλα τὸν κύτταζε μελαγχολικὰ μὲ τὰ ὤμορφα κατάμαυρα μάτια της. Ὁ Σπῦρος γελοῦσε μὲ τὴν καρδιά του κι' ὅταν ἐκείνη ἀρχίνησε νὰ τραγουδάῃ, τὴν κυττοῦσε βουβαμένος μὲ τὸ γέλοιο στὸ στόμα.

Τραγουδοῦσε ἕνα ἀπὸ κεῖνα τὰ τραγούδια τὰ σερέτικα, τὰ γιομάτα μελαγχολία.

Δὲ μὲ νοιάζει μένα ὁ κόσμος τί θὰ πῇ
κι' ὅτι κάνω στὰ κρυφὰ κι' ἂν μαθευτῇ
κι' ἂν φουμάρω ὅλη τὴ νύχτα τσιγαρλίκι
μὴ θαρρεῖτε πῶς τὸ κάνω ἀπ' ἀσικλῆκι.

. . . .

Ὁ Σπῦρος τὴν κύτταζε στὰ μάτια καὶ τὰ βλέμματά τους σμίξανε πολλὲς φορές. Κάποια στιγμὴ ἐντελῶς ἀπότομα, σταμάτησε τὸ τραγοῦδι της κι' ἔμεινε μὲ τὸ βλέμμα της βυθισμένο στὸ δικό του. Κι' ἔτσι καθὼς τὸν κύτταζε τοῦ μουρμούρισε :

—Πές μου ποιὸν ἀγαπᾶς, Σπῦρο, ἐμένα ἢ τὸ τραγοῦδι μου;

Ἔμεινε λίγες στιγμὲς ἀκίνητος σὰν νὰ μὴ κατάλαβε τί τοῦ εἶπε καὶ μετὰ ἔσκυψε τὸ κεφάλι του χωρὶς ν' ἀπαντήσῃ.

Ἡ Τζιέλα ἔφερε τὸ δακτυλό της κάτου ἀπ' τὸ σαγόνι του, τοῦ σήκωσε τὸ κεφάλι ψηλὰ καὶ τὸν κύτταξε πάλι στὰ μάτια. Εἶδε τὶς ἄκρες τους ὑγρές, ἕτοιμα νὰ κλάψουν.

Τότε τρελλά, παράφορα κόλλησε τὰ χείλη της στὰ δικά του καὶ ἀμέσως βιαστικὴ σηκώθηκε κι' ἔφυγε.

Ὁ Σπῦρος ἔγειρε τὸ κεφάλι του πάνου στὸ ξύλινο τραπέζι τῆς ταβέρνας κι' ἥσυχα—ἥσυχα ἀποκοιμήθηκε.

ΚΩΣΤΑΣ ΦΩΤΕΙΝΟΣ

Ἔχετε πυρετό;
πάρτε
BAYER
ΑΣΠΙΡΙΝΗ
ASPIRIN

ΠΡΟΤΙΜΑΤΕ ΜΟΝΟΝ ΤΗΝ ΑΓΝΗΝ
ΜΑΥΡΟΔΑΦΝΗΝ
ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΝΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ «Β. Ε. Σ. Ο.»

ΤΑ ΕΞ ΟΙΝΟΥ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΜΑΣ
ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΟΝΤΑΙ
ΑΠΟ ΑΓΝΟ ΣΤΑΦΥΛΙ
ΩΣ ΤΟ ΚΑΤΩΤΕΡΩ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟΝ

Ἀρ. Πρωτ. 691
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΚΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ ΑΧΑΪΑΣ
Πιστοποιεῖ ὅτι:
Ἡ ἐν Πάτραις ἑδρεύουσα ἑταιρεία «ΒΕΣΟ» μία τῶν μεγαλειτέρων οἰνοποιητικῶν ἑταιρειῶν, ἀγοράζει μεγάλας ποσότητας σταφυλῶν ποικιλίας «Μαυροδάφνης» τῆς περιφερείας μας πρὸς κατασκευὴν γνησίου οἴνου Μαυροδάφνης.

ΤΙΜΑΙ ΑΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΟΙ
ΓΕΥΣΙΣ, ΠΟΙΟΤΗΣ ΑΠΑΡΑΜΙΛΛΟΣ